

طهران

جناب فاضل شیرازی علیه بهاء الله

هو الله

یا ربی و رجائی آنک لتعلم حبی باحبتک و توجهی الی اودآتک و تبثلی الیک ان تجعلهم آیات رحمتک بین بریتک و آیات معرفتک بین خلقک منهم هذا العبد الخاضع لکلمتک و الخاشع عند عتبتک الناطق ببرهانک الناشر لنفحاتک الھی الھی طمن قلبه و اسکن روحه و ریح فؤاده و انعم عیسه و اجعله مسروراً بعطائک الموفور و مبتهجاً بالطافک بین خلقک فی عالم الغیب و الشهود و اشدد ازره علی خدمتک بسعی مشکور آنک انت العزیز الغفور

ای جناب فاضل باید نظر را بمنظر ابهی داشت تا از افق غیب انوار تأیید بدرخشد از حق بطلب آنچه خواهی و از او بجو آنچه جوئی مطمئن باش و ساکن و خاضع باش و مستقیم جمیع را بجان و دل محبّ صادق شو و حبیب موافق و چنان که سزاوار درگاه احدیّت است عامل شو چون از نفوس رائحه رحمان استشمام نمودی زبان بمدح و ثنا بگشا والا سکوت نما بلکه اگر نفسی قدحی نماید مدح کن ذمی فرماید ستایش فرما جوری روا دارد عدالت کن اینست صفت مقرّبین و اینست سمت مخلصین طوبی لمن اتّصف بهذه الاوصاف بین العالمین و علیک التّحیّة و الثّناء ع ع

این سند از [کتابخانه مرجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۳۰ اکتبر ۲۰۲۴، ساعت ۶:۰۰ بعد از ظهر